

מערכת בתי המשפט דוברות והסברה

03 בדצמבר 2024
ב' בכסלו תשפ"ה
4700-1039-2024-009435

תקציר החלטה

תיק מ"ת מס' 54265-11-24 מדינת ישראל נ' אלמוני ואח' כבוד השופט עלאא מסארווה

1. כתב האיטום מייחס עבירות של מסירת ידיעה סודית (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 113א לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 (להלן: "חוק העונשין"), וכן עבירה של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין. למשיב 1 יוחסו בנוסף עבירות של החזקה ומסירת ידיעה סודית בכוונה לפגוע בביטחון המדינה, לפי סעיף 113(ב) לחוק העונשין. למשיב 2 יוחסה עבירה של גניבה על ידי מורשה, לפי סעיף 393(2) לחוק העונשין.

2. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בחומר הראיות בתיק, מצאתי קיומן של ראיות לכאורה ברורות, לפיהן המשיב 2 העביר מידע וכן חומר סודי רגיש ביותר למשיב 1, כאשר מקור הרגישות חוזר לאופן השגתו בעיקר. המשיב 1 פעל לפרסום אחד המסמכים בישראל, ולאחר שהפרסום נאסר על ידי הצנזורה הצבאית, פעל לפרסומו בעיתון גרמני, כדי לעקוף את איסור הצנזורה, במטרה להדהד הפרסום הזר בישראל לאחר מכן. בנוסף, המשיב 1 שיתף אחרים גם במסמכים הסודיים הנוספים.

3. המשיב 1 לא היה מוסמך לקבל את החומר וזאת בהעדר סיווג ביטחוני לאחר שלא עבר מבחני ההתאמה הביטחונית וידע על כך, לכל המאוחר ביום 04.04.24. המשיב 2 העביר את החומר למשיב 1, באפליקציית "טלגרם" ביום 07.06.24, במטרה שהאחרון יעבירו לראש הממשלה, אלא שלפי הראיות המשיב 1 עצמו לא העביר את המידע לעיני ראש הממשלה, על אף חלוף זמן רב, ותחת זאת נעשה בו שימוש תקשורתי בלבד. פרסום המסמך סיכן מקורות, שיטות ואמצעים סודיים ביותר. עוד עולה שהמשיב 2 הציע למשיב 1 להקים ביניהם ציר וערוץ תקשורת קבוע באמצעותו יועברו ידיעות סודיות מהמערכת הצבאית ישירות ללשכת ראש הממשלה.

4. חומר הראיות בתיק מצביע על קיומן של אינדיקציות רבות וסימני אזהרה שונים שעלו במהלך התקופה הרלוונטית אשר מבססים את המודעות של שני המשיבים לפעולות האסורות שביצעו, ובפרט התנהלותם לאחר הפרסום בעיתון הגרמני. כך, לאחר שפורסמה בישראל כתבה מאוחרת

מערכת בתי המשפט דוברות והסברה

שהטילה ספק במהימנות ובאותנטיות של המסמך הסודי, פעלו המשיבים במטרה להפריך את הטענה שמדובר במסמך מפוברק. בין השאר, המשיב 2 הוציא עותק מודפס של המסמך והעבירו למשיב 1 על מנת שייעשה בו שימוש לצורך זה. התנהלות זו של המשיבים מבססת ביתר שאת את המודעות של שניהם, ומחלישה במידה רבה חלק מטענות ההגנה.

5. אשר לעבירה המיוחסת למשיב 1 לפיה ביצע את המעשים מתוך כוונה לפגוע בביטחון המדינה: בהיעדר ראיות ישירות בעניין כוונה לפגוע בביטחון המדינה ולאחר שמצאתי קושי בביסוס כוונה זו על הלכת הצפיות, לפיה אדם מוחזק כמי שהתכוון למעשיו אם ראה מראש אפשרות קרובה לוודאי להתרחשות התוצאות, הגעתי למסקנה שקיימת חולשה בראיות התביעה בהקשר זה.

6. עיקר התשתית הראייתית מבוססת על הודאות המשיבים בעובדות כתב האישום. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, ועיינתי בתיק החקירה, הגעתי למסקנה שנמצאו ראיות לכאורה כנדרש בשלב זה של ההליך לגבי העבירות (ריבוי עבירות) של מסירת ידיעה סודית שאסורה להעברה, וכן בהפצתה באמצעות כלי תקשורת. עם זאת, מצאתי חולשה ראייתית בעבירה המייחסת למשיב 1, מסירת ידיעה סודית בכוונה לפגוע בביטחון המדינה.

כמו כן, מצאתי שבפי שני המשיבים טענות שראויות להתברר בתיק העיקרי, וכי רק חלקן משליכות על עוצמת עילת המעצר. בכלל זה, קבעתי שיינתן משקל מסוים לטענת המשיב 1 לאכיפה בררנית לעומת יונתן אוריך שלא נעצר ולא הועמד לדין, ולטענת המשיב 2 כי מטרתו הייתה שהחומר הסודי יובא לידיעתו של הראש הממשלה.

המשך הדיון בעניין עילת המעצר וחלופת המעצר יימשך מיד, על פי המסד העובדתי והמשפטי שקבעתי בהחלטה המלאה.

***** הנוסח המחייב הוא של ההחלטה המלאה *****